

[Eva Møller]

forskere vil blive endnu mere anerkendt ude i verden, end de hidtil har været.

Kirsten Madsen (FP):

Jeg skal også prøve at fatte mig i korthed om lovforslag nr. L 207. Det var ikke det resultat, man er kommet frem til i dag, som vi havde tænkt os, da vi gik i gang med forhandlingerne i udvalget.

Det særlige tillæg i forbindelse med udbetaling af stipendierater på 5.000 kr. pr. støttemåned, som nu udgår, gør bare, at man laver ekstra stipendierater, så der ikke er nogle reelle besparelser.

Første næstformand (Torben Lund):

Der er kolossal meget uro i salen. Jeg beder om, at vi giver ordføreren en chance for at blive hørt.

Kirsten Madsen (FP):

Når man taler om, at vi skal sammenligne os med de lande, vi arbejder sammen med, må jeg bemærke, at for den engelske kollega varierer det mellem 35 pct. og 76 pct. af, hvad de danske Ph.D.-studerende får før vedtagelse af dette lovforslag. For Hollands vedkommende er det 44 pct., og for USA's vedkommende, hvorfra der jo kommer virkelig gode forskere, er det i størrelsesordenen 25 pct. af, hvad vi giver de danske Ph.D.-studerende.

Så må man huske, at der er noget, der hedder udbud og efterspørgsel, og at man samlet regner med, at en Ph.D.-studerende efter den nye reform bruger op til otte år, før man får afleveret en Ph.D.-afhandling, som så eventuelt bliver godkendt. Man regner med, at ca. 1/3 af samtlige Ph.D.-studerende gennemfører.

I 1981 var der efter Forskerakademiets oplysninger 150, der fik Ph.D.-graden. I 1986 var det 189, og i 1991 var det 416. I øjeblikket er der indskrevet cirka 3.000, og regner man med, at en tredjedel gennemfører, vil det blive cirka 1.000 Ph.D.-grader. Det er altså ikke, fordi der ikke er interesse for denne guldrandede studietid, det er bare et stort spørgsmål, om det overhovedet forbedrer kvaliteten. Jeg tror det ikke, og Fremskridtspartiet anbefaler derfor lovforslag nr. L 207 til forkastelse.

Vi mener ikke, at uforskyldt økonomisk nød må forhindre, at man kan fuldføre en ung-

domsuddannelse, men Fremskridtspartiet mener ikke, at det på nogen måde vil sikre kvaliteten eller antallet af Ph.D.-grader at forgylde de forskerstuderende. Det er ingen garanti for, at det giver kvalitet. Vi mener ikke, det er rimeligt at give en studerende flere hundrede tusinde kroner pr. år. Fremskridtspartiet mener ikke, at det er det, der giver intensivt arbejdende studerende.

I forvejen er den danske levefod ret høj, men dette lovforslag, hvor der ikke tages hensyn til, om den studerende i forvejen selv tjener en to-tre hundrede tusinde kroner, før man får lagt et par hundrede tusinde kroner oveni, det mener vi er ganske uacceptabelt. Vi mener ikke, at en del af befolkningen skal trælle og slæbe for via deres personlige skatter at give studerende en årsindtægt på omkring en kvart million kroner alene til dækning af leveomkostninger, foruden det selve uddannelsen koster; mange befolkningsgrupper kan ikke engang ved hårdt arbejde tjene bare et par hundrede tusinde kroner. Det er en klar hån mod den danske arbejdende befolkning.

Dermed være ikke sagt, at Fremskridtspartiet ikke kan se, at forslaget indeholder intentioner om at hæve niveauet af den danske forskning. Vi mener bare ikke, at det er vejen til bedre forskning at forgylde de studerende. Som jeg nævnte før, har de andre lande aldeles ikke blot nærmet sig de skyhøje uddannelsesstøttebeløb.

Fremskridtspartiet indstiller lovforslaget til forkastelse.

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Bl.a. Forskningspolitisk Råd har kraftigt opfordret til, at der nu skulle sættes ind på forskeruddannelsesområdet. Vi har også vedtaget en dagsorden om det her i Tinget, og nu står vi så med noget, der ligner et resultat.

Målet for de senere års bestræbelser på dette område har for regeringen været at få en bedre forskeruddannelse, at få flere igennem og også at sikre, at danske forskerstuderende i gennemsnit er lidt yngre, at de altså starter noget før og bliver færdige noget før.

Hr. Frank Jensen talte meget om forhandlingerne med AC. Der er nu ved at være opnået en sådan grad af forståelse for reformen, at der indgås aftale mellem AC og Finansministeriet